

ikke troet, at jeg burde lade dette være; jeg har ikke troet, at denne Mulighed endnu burde være afslaaen, for at Sagen kunde blive tagen under fornyet Overveielse i Fællesudvalget, og dermed ogsaa den Mulighed, at man derefter kunde blive enige om saadanne Indstillinger, som kunde blive vedtagne af et Flertal i begge Thing. Jeg kan ikke paa Forhaand udtale Noget om, paa hvilken Maade man skulde kunne blive enig; jeg har herten bundet mig selv eller Andre til, hvorledes de ville stille sig til de mulig i Fællesudvalget fremkomne Forslag, og det glæder mig derfor, at der ikke i den Henseende er nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds og mig. Han sluttede med at udtale sin fulde Beredvillighed til at tage under Overveielse, hvad der maatte fremkomme, og sin fulde Beredvillighed til ogsaa for sit Vedkommende at gjøre, hvad han kan kunde, for at der kunde hidkomme et Resultat, som var antagelig for et Flertal i begge Thing. Andet har jeg ikke tilstøttet; Enhvers Stilling er ogsaa fra min Side forbeholdt under de Forhandlinger, som eventuelt maatte komme istand. — Jeg maa fremdeles anbefale Thinget at vedtage Forslaget, og naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds vil lade sin Stilling være noget afhængig af Udtalelser fra anden Side, forekommer det mig, at den bedste Udtalelse fra anden Side er den, som fremkommer ved Afstemningen her i Thinget. Er der et Flertal, som stemmer for at vise Sagen tilbage til Fællesudvalget, viser dette, at der er et Flertal her i Thinget, som ønsker, at man gennem fornyede Forsøg skal se at bringe et saadant Resultat tilveie, som kan vinde Tilslutning i begge Thing. Er der ikke et Flertal, som stemmer for at vise Sagen tilbage til Fællesudvalg, saa er det dermed givet, at det ikke nytter, hvad der saa end gjøres, saa er der et Flertal, som paa dette Standpunkt ikke vil nogen Overenskomst, men vil kaste os ud i de Konflikter, som Ingen veed, hvorledes de ville ende. Derfor anbefaler jeg, at vi skulle arbejde videre, og gjøre et alvorligt Forsøg paa at blive enige.

Sagt: Jeg ønsker kun at gjøre ganske faa Bemærkninger i Anledning af en Ytring af den ærede Ordfører med Hensyn til det nu foreliggende Forslag om Sagens Tilbagevisning til Fællesudvalget. Den ærede Ordfører sagde, at han ikke kunde forstaa, at Noget i denne Sal vilde støtte et Forslag med en saa tynd Motivering eller en saa svag Udsigt til Gjennemførelse. Jeg skal derfor tillade mig at gjøre et Forsøg paa at gjøre ham begribeligt, hvorfor ikke alene jeg,

men muligvis ogsaa endel Andre i denne Sal alligevel ville støtte dette Forslag, selv om der er nok saa tynd Udsigt til Gjennemførelse. — Derfor Fællesudvalgets Indstillinger komme til Afgjørelse i Rigsdagen i den nu foreliggende Skikkelse, da er der neppe herten i dette eller det andet Thing nogen Tvivl om, at Folkethinget vil vedtage en Indstilling og Landsthinget en anden. Vi staa da i en Tilstand, der egentlig ligger udenfor Grundloven. (Modsigelse af Th. Nielsen). So! det maa det ærede Medlem tillade mig at sige; thi den midlertidige Bevillingslov, som vi vedtog for nogle Dage siden, er ligesom den provisoriske Finantslov kun en Udvei, som man griber til, naar man er udenfor normale grundlovshjemlede Tilstande. Der staaar Intet derom i Grundloven, i Grundloven kjende vi Intet til midlertidige Finantslove, og da Grundloven blev given, har der aldrig nogenstunde været Tale om, at vi skulde regjeres ved saadanne Love. Endelig tror jeg dog, at det maa være klart for alle dem, hvis Kjerlighed til vor Forfatning er noget Andet end Høfler, at det ikke er ønskeligt, at vi skulle leve under saadanne Forhold. Jeg tror, at naar vi virkelig komme dertil, at der ikke er nogen af Landsthinget og Folkethinget vedtagen Finantslov af den Art, som Grundloven har omtalt som et Overdrag over Statens Indtægter og Udgifter, saa gaa vi enten ad den ene eller den anden Vej, en Konflikt i Møde, hvad enten det bliver gennem en Opløsning af Folkethinget eller ad hvilken som helst andre Vej, og det er min fulde og underlige Overbevisning, en Overbevisning, der deles af Mange her i Thinget, at det er en sørgelig Udsigt, der stilles for Fremtiden, naar disse Konflikter, som i den sidste halve Snes Aar desværre ere blevne altfor jevnlige, mere og mere næsten blive til en permanent Tilstand. Vi have en stærk Følelse af, at det er vor Pligt ligeoverfor Valgerne og Forfatningen, at gjøre alt Muligt for at undgaa disse Konflikter; selv den tyndeste Motivering, som den ærede Rigsdagsmand henpegede til, selv den tyndeste Mulighed vilde vi støtte, saalænge der er en Mulighed tilbage. Det er Grunden, hvorfor vi stemme for dette Forslag; bliver det ikke vedtaget, og lykkes det ikke ad den Vej at naae til et Resultat, naa i Guds Navn, saa gaa vi saa meget trostligere til et Omvalg, eller til hvad Fremtiden ellers bærer i sit Skjød, fordi vi da have en fuldt begrundet Følelse af at have gjort, hvad der staaar i vor Magt for at undgaa disse Konflikter.

Chr. Jensen: Da det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen)